

கல்லாடத்தில் வருணனைச் சொற்கள்

முனைவர் ச. பால்பாண்டி
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
எஸ்.ஆர்.எம். நிகர்நிலை பல்கலைக்கழகம்
வடபழனி, சென்னை - 600026

முன்னுரை

மானுட சமூகத்தின் முதல்நிலை வளர்ச்சிகளில் மொழியை அறிந்துள்ளனர். மனிதன் முதலில் பயன்படுத்திய ஊடகமாக மொழியே இருந்திருக்கிறது. பழைய நாகரிக மொழிகளில் தமிழ்மொழியே சிறந்தது என்று வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். தமிழ்மொழியில் கிடைக்கின்ற பதிவுகளாக இலக்கிய இலக்கண நூல்கள், புதைப் பொருள் ஆய்வுகள், ஓலைச்சுவடிகள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், மெய்க்கீர்த்திகள், கருவிகள், இசைகள் என அடுக்கக்கூடிய வளப்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றனர் யாவரும் அறிந்த தரவுகளாகும். இத்தருணத்தில் மொழியை வளப்படுத்தி வருகின்ற சொற்கள் கல்லாடம் என்ற நூலின் பதிவில் 'கடல்' என்னும் சொல்லை ஆய்ந்தும் ஆய்வுத் திட்டமாகவும் கட்டுரை அமைகிறது.

காலம் காலமாக பேசப்பட்டு வருகின்ற மொழிகளில் சொற்கள் ஆளப்பட்டு வருகிறது என்று ஒவ்வொரு படைப்பாளரின் படைப்பிலும் காணவியலும். படைப்பாளன் தான் கூறும் செய்தியை வேற்றுச் சொல்லிலோ, பொருளிலோ மிகைப்படுத்திக் குறிப்பிடுவதை ஆய்வாளர்கள் வருணனை என்னும் அமைப்பிற்குள் வகைப்படுத்தியுள்ளனர் எனலாம். இதன் காரணமாக சங்க இலக்கியம் முதல் நடப்பு இலக்கியம் வரையிலும் அணுகமுடிகிறது. ஒப்புமை என்ற நிலையிலும் மரபு என்னும் சூழலிலும் சொற்கள் வருணிக்கப்பட்டு வருகிறது.

வருணனைகள்

கவிஞன் தான் சொல்ல வருகின்ற பொருளை அழகுப்படுத்தி கூறுவதில் வல்லமை பெற்று படைப்பை வெளிப்படுத்துகிறான். வருணனை என்பது 'வர்ணனா என்ற வடசொல்லின் தமிழ் வடிவம் ஆகும். வர்ணம் என்னும் வடசொல், வண்ணம், ஓவியம், சித்திரம், என்னும் பொருள் தருவதாகும். பொருளை அதன் பல்வேறுபட்ட பண்பும், தொழிலும், பயனும் புலனாகும்படி வண்ணந்தீட்டப்பட்ட ஓவியக்காட்சி போல் அழகும் கலையும் தோன்றச் சொல்வது வர்ணனை' என விளக்குகிறார் சா.பொ.சீனிவாசன். தமிழின் தொன்மையான இலக்கியங்களில் வருணனை என்பதை 'புனைவுரை, அணி, விரித்துரைத்தல், குறித்துரை, பண்புரு என்றும் பல்வேறு பெயர்களில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

செய்யுள் அல்லது உரைநடை வடிவத்தில் உள்ள இலக்கியத்தை முப்பரிமாணக் காட்சிபோல் உணர்த்துவதற்கும் உணர்வதற்கும் வருணனைகள் பயன்படுகின்றது. இலக்கியக் கட்டமைப்பில் ஒரு கருத்தை விரித்துச் சொல்லவோ, சுருக்கிச் சொல்லவோ வருணனை மிகவும் பயன்படுகின்றது. தெளிவாக சொல்லவேண்டுமானால் படைப்பாளி, படைப்பை வாசகர் புரிந்துகொள்ளச் செய்யவேண்டும் என்னும் நோக்கில் பயன்படுத்தும் புலப்பாட்டு உத்தியே வருணனை என்றும் வலியுறுத்துகின்றார் சா.பொ.சீனிவாசன்.

கல்லாடம்

கல்லாடம் என்பது மணிவாசகர் பாடிய கீர்த்தித் திருவகவலில் சிவபெருமானது தலங்களைக் குறிக்கும் சிறப்புகளை இயம்புகிறது.

'கல்லாடத்து கலந்தினிது அருளி

நல்லாளோடு நயப்புற எய்தியும்' (இன்பத்தமிழ் வேதம். ப. 221)

கல்லாடம் பாண்டிய நாட்டின் சிவத்தலத்தின் ஓரிடமாக கூறப்படுகிறது.

கல்லாடம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் கல்லாடர் என்ற சொல்லானது வரலாற்று இடம், பெயராய்விற்கு வழிவகுப்பதாக சான்றோர்களின் கூற்றாகும். இருப்பினும் கல்லாடர் குறித்த செய்திகளை பல்வேறு நூல்களிலும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதியதாக,

'ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப்பியத்திற்கு

உரையிடை இட்ட விரகர்கல் லாடர்' (இன்பத்தமிழ்வேதம் ப.222)

என்ற பழம்பாடல் விளக்குகிறது.

கல்லாடர் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையிலிருந்து நூறுபாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றின் பெரும்பொருள் அடங்கிய உள்ளுறைகளை ஒருநூறு அகவற்பாக்களைப் பாடிக் கல்லாடம் என்ற பெயரில் அரங்கேற்றினார் என்பர்.

'கல்லாடர் செய்பனுவல் கல்லாடம் நூறுநூல்

வல்லார் சங்கத்தில் வதிந்தருளிச் - சொல்லாயும்

மாமதுரை ஈசர் மனமகிழ்ந்து கேட்டுமுடி

தாமசைத்தார் நூறு தாம்' (இன்பத்தமிழ்வேதம் ப.224)

என கல்லாடர் பற்றி அறியமுடிகிறது.

கல்லாடர் காலம் குறித்த பல்வேறு ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் காலவரிசைப் படுத்தப்படுவதாக வரலாற்றறிஞர்கள் பதிவுசெய்துள்ளனர். 'கல்லாடம் திருவாசகத்திற்குப்பின் எழுந்த நூல் என்றாலும் பழந்தமிழ் வழக்கு முழுவதும் வீழ்ந்தொழியாத காலத்தது என்பது பழந்தமிழ் பாவாகிய அகவற்பாவிலேயே நூல் முழுவதும் அமைந்தது ஒரு சான்று. கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் வந்த நூல்களில் அகவற்பா ஒன்றையே வைத்து வந்த நூல் வேறில்லை' (இன்பத்தமிழ்வேதம் ப.230) என்று மு.பெ. சத்தியவேல் முருகனார் குறிப்பிடுகிறார்.

கல்லாடம் வருணனை

இயற்கைக்கும் இயற்கைவிதிகளுக்கும் எதிரானது. சூரனை அசுரன் என்றும் முருகனைத் தெய்வம் என்றும், அவ்விருவரிடையே போர் நடந்தது என்று கூறப்படுகிறது. பலம் கொண்ட அசுரன் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள இயற்கைப் பொருளான மாமரமாக கடலில் அனைவருடையப் பார்வைக்கு அணுகும்படியும் முருகனுக்கு பயந்து ஒளிந்துகொள்கிறான் என்றால் புனைவாக காட்சிப்படுத்தப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. அசுரனின் பலமும் முருகனின் வீரமும் புனைவுத்தன்மைத் தக்கதாக அமைந்திருக்கும் செய்யுட்களையும் பார்க்கலாம்.

கல்லாடத்தில் நூல் முகப்பாக பாயிரம் அமைத்திருப்பது வழிபாட்டின் வணக்கமாக,

'செங்கதிர்த் திரள்எழு கருங்கடல் போல' (கல்.பாயி.5)

ஏனக் குறிப்பிடுவது முருகனின் ஆற்றலாகவும் சுட்டப்படுகிறது.

'உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு

பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாஅங்கு (திரு.2)

என்று திருமுருகாற்றுப்படையும் நூலின் வணக்கப்பாடலாகக் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம். மேலும்,

'கடல்திரை சிறுக மலக்குதுயர் காட்டும்' (கல்.பாயி.29)

'செந்துகிர் படரும் திரைக்கடல் புக்கு' (கல்.பாயி.2.6)

நூலின் பாயிரத்தில் காட்சிக்கொள்ளச் செய்கிறது.

'கடல்அமுது எடுத்துக் கரையில் வைத்ததுகோல்' (கல்.3.14)

'புக்க தேவர்கள் பொருகடற் படையினை' (கல்.4.7)

'பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்' (திரு.45)

கல்லாடர் போன்றே நக்கீரரும் முருகனின் சிறப்புகளாக புனைந்துரைப்பதை அறியமுடிகிறது.

நக்கீரரும் கல்லாடரும் காலத்தால் வேறுபட்டிருந்தாலும் உள்ளத்தாலும் பக்தியாலும் புலமையாலும் தமிழ்க் கடவுளின் பெருமைகளாக காட்சிப்படுத்துகின்றனர்.

'நெடுங்கடற் கிடங்கும் ஒருங்குயிர் பருகிய' (கல்.6.39)

'கடலையில் சூறை இடைஇடை அடிக்கும்' (கல்.7.30)
 'அமுதுகடல் தள்ளும் மணிநீர் ஆட்டி' (கல்.15.31)
 'நெடுங்கடல் கலக்கும் ஒருமீன் படுத்த' (கல்.16.28)
 'செறிதிரைப் பாற்கடல் வயிறுநொந்து ஈன்ற' (கல்.18.9)
 'மகவின் இன்பம் கடல் சென்றிலவால்' (கல்.18.11)
 'திரைக்கடல் குடித்த கருத்தமா முனிக்கும்' (கல்.18.14)
 'தமிழ் எனும் கடலைக் காணி கொடுத்த' (கல்.18.17)
 'படுமழல் நீக்கக் குடகடல் குளிக்கும்' (கல்.18.32)
 'பாற்கடல் உறங்கும் மாயவன் போல' (கல்.20.21)
 'எழுகடல் கிளர்ந்த திரள்கலி அடங்க' (கல்.22.33)
 'ஒருகடல் இரண்டு திருப்பயந் தாங்கு' (கல்.23.30)

இங்ஙனம் அழகுதமிழ் கடவுளான முருகனின் சிறப்புகளை எடுத்துரைக்கும் தமிழ்வேதம் பேசும் கல்லாடா,; திருசெந்தூரில் வீற்றிருக்கும் முருகனின் வீரமும் அசுரனின் பலமும் எதிர்வாதம் செய்யும் தலமாக கடலை தெரிவுச் செய்திருப்பது வியப்புக்குரிய படைப்பாக கல்லாடத்தை அணுகச் செய்கிறார் எனலாம்.

முருகனின் பெருமைகளைப் பேசும் திருமுருகாற்றுப்படை போன்று மற்ற ஆற்றுப்படைகளும் 'கடல்' என்னும் சொற்களைப் பதிவுச் செய்திருப்பதை பின்வரும் பாக்கள் உணர்த்துகின்றன.

'கருவி வானங் கடற்கோண் மறப்பவும்' (பொருந.236)
 'அரவக் கடல்தானை அதிகனும் கரவாது' (சிறுபாண்.103)
 என்னும் பாடல்கள் தலைவனின் சிறப்புகளை குறிப்பிடுகிறது.
 'கானல் வெண்மணல் கடல் உலாய் நிமிர்தர' (சிறுபாண்.150)
 'தன்கடல் வரைப்பில் தாங்குநர் பெறாது' பெரும்பாண்.18)
 'மலையவும் கடலவும் மாண் பயம் தருஉம்' (பெரும்பாண்.67)
 'குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பண்' (பெரும்பாண்.441)

என்கிற ஆற்றுப்படை நூல்கள் கூறுவதுபோல் சங்ககாலத்தில் தோன்றிய ஒவ்வொரு நூல்களும் 'கடல்' என்னும் சொல்லை உள்ளுறைகளாக பயன்படுத்தி இருப்பதை காணமுடிகிறது எனலாம்

முடிவுரை

படைப்பாக்கத்தின் காலத்தை அணுகிறபோது பல்வேறு சொல்லும் பொருளும் மரபு வழியாகவும், மரபற்ற வழியாகவும் படைப்பாளர்கள் காலத்திற்கேற்ற பதிவுகளாக சொல்லையும் பொருளையும் பயன்படுத்தி இருப்பதை இக்கட்டுரையின் இசைவினால் காணலாம். மேலும் கடல் என்னும் சொல் புனைவுகளாக பார்த்திருந்தாலும் நிலத்தின் தன்மையும், மானிடவியலின் வாழ்வியல் பகுப்பாகவும் இருப்பதால்,; மானுடம் சார்ந்த ஆய்விற்கு வழிவகுக்கிறது எனலாம்.

பார்வை :

1. முதுமுனைவர் மு.பெ. சத்தியவேல் முருகனார், 'இன்பத்தமிழ்வேதம்'
 தெய்வத்தமிழ்அறக்கடடளை
 பதிப்பகம், சென்னை
2. முனைவர் சா.பொ.சீனிவாசன் 'பத்துப்பாட்டில் வருணனை மரபுகள்'
 சேகர் பதிப்பகம்
 66,பெரியார் தெரு, எம்.ஜி.ஆர். நகர்
 சென்னை - 600078.
 ஆண்டு - ஜூலை.2013
